

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, sudija pojedinac Raman Aslani, u pravnoj stvari tužioca D.C iz opština Prizren, koga zastupa punomoćnik P.P, advokat iz Prizrena, protiv tuženog D.L, I.C i L.C, svi iz, opština Prizren, radi iseljenja iz kuće, vrednost spora 500 €, nakon zaključenja glavne javne rasprave u prisustvu tužioca i njegovog punomoćnika i odsutnosti tuženih, dana 27. juna 2014. godine, doneo je

P R E S U D U

- I. ODBIJA SE** tužbeni zahtev tužioca D.C iz, opština Prizren, sa kojim se traži da se obavezuju tuženi D.L, I.C, i L.C, svi iz, opština Prizren, da se isele iz kuće sa svim stvarima i licima, koja se nalazi na kat. parceli br. 559, po pos. listu br. 37, KZ K., kao i da predaju nepokretnosti po pos. listu br. 166 KZ L., br. 167 KZ L., 246 KZ L., 246 KZ Đ. i 149 KZ P., sve u roku od 15 dana od dana pravosnažnosti presude pod pretnjom izvršenja.
- II.** Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac je u tužbi uglavnom izneo da je vlasnik nepokretnosti katastarske parcele br. 559 na mestu zvanom "M.-Rr. T." po kulturi kuća sa dvorištem površine 3870 m² evidentirane po posedovnom listu 37 KZ K., kao i nepokretnosti po posedovnom listu 166, 167 i 246 KZ Landovica, nepokretnosti po posedovnom listu 246 KZ Đ. i 149 KZ P. U tužbi je dalje naveo da u porodičnoj kući živi sa vanbračnom suprugom i njihovom decom tri sina i ćerke koje su udate. Zbog poremećenih odnosa između njegove vanbračne supruge i dece često je maltretiran kako od strane žene, tako i dece koja su na ženinoj strani. Iz razloga što mu tuženi stalno prete da će ga fizički napasti, podneo je ovu tužbu kojom je tražio da se tuženi isele iz kuće u koju on živi i presele se u drugu kuću koju imaju.

Tuženi nisu dali odgovor na tužbu u ostavljenom zakonskom roku u smislu člana 394. Zakona o parničnom postupku, dalje:ZPP, na koji su bili pozvani po dopisu od 17.11.2011. godine uz dostavljanje tužbe sa priložima.

Glavna rasprava održana je u odsutnosti uredno pozvane tužene strane koja svoj izostanak nije opravdala shodno čl. 423.st 4. ZPP.

Na glavnoj raspravi dana 27.06.2014. godine punomoćnik tužioca je predložio da sud u celosti usvoji tužbeni zahtev kao osnovan. U toku postupka utvrđeno je da je tužilac vlasnik

nepokretnosti koja se nalazi u selo K., opština Prizren . Takođe je utvrđeno da ga članovi njegove porodice i to vanbračna supruga i sinovi I. i L.C stalno maltretiraju tužioca, tako da su trajno poremećeni odnosi između njih u toj meri da je tužilac bio prinuđen da živi odvojeno u posebnu prostoriju, iako je bio vlasnik porodične kuće. Tuženi mu stalno prete da će ga fizički napadati te je zbog toga tužilac bio prinuđen da često napusti selo i živi kod poznanika i prijatelja. Tražio je takođe da tuženi plate sudsku taksu.

Tužilac je na glavnoj raspravi izjavio da mu je prvotuzena njegova supruga, dok su mu drugotuzeni i trećetuzeni rođena deca. Kuća iz koje se traži iseljenje je njegova, istu je izgradio 1978 godine, dok je mesto bilo očevina. Sa D.L stupio je u vanbračnu zajednicu 1971 godine i iz ove zajednice imaju šestoro dece, ćerke koje su udate i sinove I, L i A. I je oženjen i ima troje dece, dok L nije. Prema A. je vođen parnični postupak i doneta pravosnažna presuda P.br. 242/2000 od 06.01.2003. godine, a postupak izvršenja ove presude je u toku. Tužbu je podneo iz razloga što su odnosi između njega i ostalih članova porodice trajno poremećeni, tako da dalji zajednički porodični život nije moguć. Vanbračna supruga je domaćica, ona ne radi dok sinovi I i L povremeno rade privatno po pekarama gde im se ukaže prilika. Kuća iz koje traži iseljenje je njegova, a s obzirom da ima dve kuće u toj kući želi da živi sam, a inače i živi sam, niko mu ne pomaže. Žena i sinovi ga maltretiraju, čak je bio i u bolnici jer ga je stariji sin povredio, tako da je nekad prinuđen da beži od kuće. Dalji život sa suprugom i decom je nemoguć, iako je pokušavao da se sa svima pomiri u cilju nastavka zajedničkog života, to je bilo dosad bezuspešno.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u: uverenje o pravima na nepokretnu imovinu P-71813038-00778-0 KZ K. od 22.11.2011. godine, račun za porez na imovinu za 2011 godinu od 21.02.2011. godine, presudu P.br. 242/2000 od 06.01.2003. godine.

Ceneći ove dokaze u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku ZPP, sud je zaključio da je tužbeni zahtev **neosnovan**.

Iz uverenje o pravima na nepokretnu imovinu P-71813038-00778-0 KZ K. od 22.11.2011. godine, sud je utvrdio da se nepokretnost - katastarska jedinica P-71813038-00778-0 KZ K. površine od 3870 m2 na mestu zvanom "M.-Rr. T." vodi na C. D. (I.).

Iz računa za porez na imovinu za 2011 godinu od 21.02.2011. godine stoji da tužilac D.I.S na osnovu informacije za imovinu: površina 136 m2, za stanovanje, procenjen je za 2011. godinu porez od 5.06 €.

Iz presude P.br. 242/2000 od 06.01.2003. godine stoji da je usvojen tužbeni zahtev tužioca za iseljenjem A.C iz kuće tužioca koja se nalazi na kat. parceli br. 559, po pos. listu br. 37 KZ K., kao i da preda nepokretnosti po pos. listu br. 37. KZ K., br. 166 KZ L., 167 KZ L., 246 KZ L., 246 Đ. i 149 KZ P.. Na ovoj presudu ne stoji klauza pravosnažnosti.

Iz izvedenih dokaza kao i na osnovu rezultata celokupnog postupka se utvrđuje da je tužilac vlasnik nepokretnosti katastarske jedinice P-71813038-00778-0 KZ K. površine od 3870 m² na mestu zvanom "M.-Rr. T."

U vezi sa ostalim nepokretnostima za koje tužilac traži da se tuženi isele iz kuće koja se nalazi na kat. parceli br. 559, po pos. listu br. 37 KZ K., kao i predaja nepokretnosti po pos. listu br. 37 KZ Kr. br. 166 L., 167 KZ L., 246 KZ L., 246 KZ Đ. i 149 KZ P., tužilac nije pružio nikakav dokaz Na pripremnom ročištu dana 23.02.2012. godine punomoćnik tužioca je izjavio da će na glavnoj raspravi priložiti dokaze o pravu svojine na predmetnim kat. parcelama br. 559 i da će eventualno preurediti tužbeni zahtev koji se odnosi na predaju ostalih nepokretnosti, kako je to predloženo u petitumu tužbe. U tom pravcu je na pripremnom ročištu sud doneo rešenje da će na glavnoj raspravi izvesti dokaze koji su u tužbi predloženi, i eventualno nove dokaze koje će punomoćnik tužioca dostaviti u roku od tri dana. Dokazi u ostavljenom roku nisu dostavljeni, a takođe nisu dostavljeni ni dokazi na koje se punomoćnik tužioca pozvao na glavnoj raspravi na ročištu od 29.03.2012. godine.

Dakle, tužilac nije dostavio dokaze kojima bi dokazao pravo svojine na nepokretnostima za koje tvrdi da su njegove, tj na kuću iz koje traži iseljenje tuženika kao i predaju nepokretnosti po pos. listu br. 37 KZ K., br. 166 KZ L., 167 KZ L., 246 KZ L., 246 KZ Đ. i 149 KZ P., jer on bi tada kao vlasnik mogao da postavi svojinske zahteve. Teret dokazivanja je na njemu, da za svoje navode dostavi dokaze ili predloži dokaze koje je potrebno izvesti u toku postupka.

Sud je u dokaznom postupku ograničen na izvođenje dokaza koje su same stranke predložile, i sam po službenoj dužnosti ne određuje izvođenje dokaza koji nisu predloženi radi utvrđivanja materijalne istine, osim izuzetno, ako smatra da se radi o nedozvoljenom raspolaganju stranaka, što u konkretnom slučaju to nije.

Kao dokaz o svojino sud nije prihvatio račun o porezu, jer isti nije dokaz o imovini, već samo o zaduženju za porez, koji uzgred nema pečat niti potpis ovlašćenog lica. isto tako za sud nije prihvatljiva pomenuta presuda iz 2003. godine kao dokaz o posedovanju imovine.

Prema tome, na tužiocu je bilo da dostavi dokaze, pa kako isti to nije učinio, stoga se smatra nedokazanim da je tužilac vlasnik kuće iz koje traži iseljenje, odnosno predaju ostalih nepokretnosti.

Prema odredbi člana 93. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, vlasnik može zahtevati predaju određene stvari od bilo koga ko nema pravo da je drži. Ovo znači, da on tužbom može zahtevati od držaoc povraćaj individualno određene stvari, dakle i nepokretnosti, stim što mora dokazati da na stvar čiji povraćaj traži ima pravo svojine i da se stvar nalazi u faktičkoj vlasti tuženog, a ovakvo pravo vlasnika ne zastareva.

Sa iznetih razloga sud je odlučio kao u izreci ove presude.

Tužilac nije uspeo u ovoj parnici, pa stoga nema ni pravo na naknadu troškova postupka.

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, dana 27. juna 2014. godine
P.br.151/11

S u d i j a
Raman Aslani

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja otpravka presude, preko ovog suda Apelacionom sudu u Prištini.